

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5To/46/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6914010649
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 09. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Juraj Babjak
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2017:6914010649.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Juraja Babjaka a zo sudcov JUDr. Jozefa Mikluša a JUDr. Jána Deáka, o odvolaní obžalovaného D. I. proti rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 3T/175/2014 z 25.01.2017, na verejnom zasadnutí konanom dňa 19. septembra 2017, jednohlasne takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného D. I. **z a m i e t a.**

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresného súdu bol obžalovaný D. I. uznaný vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák. (v súvislosti s ustanovením § 138 písm. h) Tr. zák.), ktorý spáchal tak, že

dňa 20.12.2013 asi o 19.30 h. viedol osobné motorové vozidlo zn. MAZDA 626 1,8i, evidenčného čísla M. XXX X., po štátnej ceste I/72 smerom od obce Rimavská Sobota na obec Hnúšťa, rýchlosťou v intervale 43,04 až 49,82 km/h, kde na začiatku obce Rimavská Baňa pred motorestom na rovnom úseku vozovky osvetlenom pouličným osvetlením na mokrej zjazdnej vozovke sa nevenoval plne vedeniu vozidla, nesledoval situáciu v cestnej premávke, neprispôsobil rýchlosť jazdy jej schopnostiam, poveternostným podmienkam, stavu a povahe vozovky a iným okolnostiam, ktoré možno predvídať, neskoro a nesprávne zareagoval na pešieho chodca N. Y., ktorý mal v krvi následnou skúškou zistené 2,88 g/kg alkoholu a ktorého mohol vidieť z dostatočnej vzdialenosti, prechádzajúceho cez vozovku, tesne za skupinou asi troch chodcov, ktorí už prešli cez vozovku na druhú stranu k odstavenému vozidlu a ktorých obchádzal, tohto zachytil ľavou prednou časťou svojho vozidla vo vzdialenosti 0,75 metra za stredovou čiarou v protismernom jazdnom pruhu, ktorého po náraze vyhodilo na kapotu, následne na čelné sklo, pričom chodec N. Y. utrpel zranenia, a to tržnú ranu čela dĺžky 10 cm, nalomenie čelovej kosti vpravo so zakrvácaním do pravej čelovej dutiny, výrazný opuch a krvnú podliatinu okolo pravej očnice, bez poškodenia oka, zlomeninu nosových kostí s nepatrným posunom, pomliaždenie pravých pľúc malého rozsahu, vpáčenú zlomeninu vnútorného kondylu píšťaly s roztrhnutím vnútorného bočného väzu pravého kolena s dobou liečenia a práceneschopnosti 8 - 12 týždňov, čím porušil ustanovenie § 3 ods. 2 písm. a), § 4 ods. 1 písm. c), e), § 9 ods. 1, § 14 ods. 1, § 16 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zmien a doplnkov.

O trestoch a náhrade škody rozhodol okresný súd tak, že

podľa § 157 ods. 2 Tr. zák. s prihliadnutím na § 36 písm. j), § 38 ods. 2, 3 Tr. zák. odsudzuje obžalovaného na trest odňatia slobody vo výmere 1 rok.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. súd obžalovanému výkon trestu podmiennečne odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. súd určuje skúšobnú dobu na 1 rok.

Podľa § 61 ods. 1, 2 Tr. zák. s prihliadnutím na § 38 ods. 2, 3 Tr. zák. súd obžalovanému ukladá trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel vo výmere 2 roky.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. súd poškodených N. Y., nar. XX.XX.XXXX v R., trvale bytom U., R. XXX a Všeobecnú zdravotnú poisťovňu, a.s., Mamateyova 17, 850 05 Bratislava, IČO: 35 937 874, s nárokom na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

Z odôvodnenia tohto rozsudku vyplýva, že okresný súd neakceptoval obhajobu obžalovaného D. I. (ktorej podstata spočívala v tom, že poškodený N. Y. mu vytvoril náhlu prekážku, v dôsledku ktorej obžalovaný už nemohol zrážke s poškodeným zabrániť), ale jeho vinu založil na ďalších dôkazoch, čo vyjadril najmä nasledovne: „Vina obžalovaného bola podľa názoru súdu preukázaná predovšetkým výpoveďou poškodeného N. Y. ako aj svedkov H. H., ktorý podrobne popísal za akých okolností došlo k dopravnej nehode a zároveň uviedol, že počul ako obžalovaný sa svojim motorovým vozidlom dostať do šmyku, na čo sa svedok otočil a uvidel ako obžalovaný narazil motorovým vozidlom do poškodeného N. Y.. Nabral ho na ľavý blatník a odhodil ho k obrubníku bližšie k motorestu. Svedok uviedol, že je presvedčený, že obžalovaný poškodeného nabral motorovým vozidlom na deliacej čiare a tohto potom odhodilo do protismeru. V tomto zmysle vypovedal aj I.. U. Q., ktorý uviedol, že vozidlo obžalovaného šlo vychýlené asi jedným kolesom v protismere a narazilo do poškodeného. Motorové vozidlo brzdilo a šlo už na šmyku. Do poškodeného vozidla vrazilo v protismere, tohto vymrštilo asi 3-4 metre pred vozidlo a zostalo stáť tam, kde došlo k zrážke. Vina obžalovaného bola preukázaná i výpoveďou znalca V.. B. M., ktorý vypracoval znalecký posudok ako i dodatok k znaleckému posudku z odboru cestná doprava. Uviedol, že na mieste samom boli nájdené výrazné brzdné stopy. Bolo nájdené miesto stretu s chodcom ako aj smer pohybu chodca zľava doprava. Znalec rozviedol vo svojej výpovedi akým spôsobom mohol obžalovaný dopravnej nehode zabrániť. Záverom uviedol, že poškodený N. Y. bol zrazený motorovým vozidlom obžalovaného asi jeden meter od deliacej čiary v protismere jeho jazdy. Vina obžalovaného bola preukázaná i výpoveďou V.. Y. Y., ktorý uviedol, že jeho znalecký posudok z odboru cestná doprava so znaleckým posudkom V.. B. M. sa rozchádzajú len z toho dôvodu, že on dostal od zadávateľa - obžalovaného iné parametre než dostal V.. B. M.. Znalec dodal, že poškodený N. Y. nevytvoril obžalovanému náhlu prekážku na ceste“.

Ďalej okresný súd zdôraznil predovšetkým, že: obžalovaný od začiatku vnímal situáciu na ceste a vedel, že na oboch stranách sú opití ľudia (registroval ich a aj zatrubil); za týchto okolností bol povinný rýchlosť jazdy prispôbiť všetkým relevantným okolnostiam, ktoré možno predvídať; obžalovaný mal jazdiť primeranou rýchlosťou, pričom by stačilo, ak by v čase rozhodovania približne asi 30 metrov pred miestom zrážky vyhodnotil správanie chodcov, ktorých definoval, že sú opití, keby bol mierne pribrzdil; poškodený nevytvoril obžalovanému náhlu prekážku na ceste.

Konanie obžalovaného bolo potom právne kvalifikované ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák. (v spojitosti s § 138 písm. h) Tr. zák.), pretože obžalovaný najmä porušil viaceré povinnosti, ktoré mu ukladá Zákon o cestnej premávke, poškodenému spôsobil ťažkú ujmu na zdraví, pričom stíhaného trestného činu sa dopustil porušením dôležitej povinnosti uloženej mu podľa zákona. Pri ukladaní a výmere trestov obžalovanému okresný súd okrem iného prihliadol na to, že doposiaľ súdne trestaný nebol (poľahčujúca okolnosť vedenia riadneho života podľa § 36 písm. j) Tr. zák.); v priestupkovom konaní má 4 záznamy; ako postačujúce tresty považoval trest odňatia slobody v trvaní 1 roka (s podmienčným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 1 roka) a trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel na dobu 2 rokov.

Nakoľko náležité rozhodovanie o uplatnených nárokoch na náhradu škody vyžaduje ďalšie dokazovanie, poškodené strany boli odkázané s ich nárokmi na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie obžalovaný D. I., ktoré aj písomne odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu a navrhol, aby bol napadnutý rozsudok zrušený a vec vrátená súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Obhajoba namietala najmä to, že: okresný súd založil svoje rozhodnutie na znaleckom posudku znalca V.. B. M. (ktorý obhajoba považuje za chybný); svedkovia H. H. a I.. U. Q. nemohli pozorovať rozhodné udalosti, pretože v rozhodnom čase stáli chrbtom k miestu udalosti; z ohliadky miesta dopravnej nehody je jasné, že ku stretu vozidla obžalovaného s poškodeným došlo v jazdnom pruhu obžalovaného; obžalovaný od začiatku uvádzal, že poškodený sa pohol a náhle mu vkročil do jazdnej dráhy; aj zistené zranenie pravej nohy poškodeného nasvedčuje tomu, že tento náhle vkročil obžalovanému do jazdnej dráhy; poškodený mal v dobe zrážky koncentráciu etylalkoholu v krvi 2,88 g/kg a je celkom jasné, že v stave ťažkej opilosti konal neuvážene (cez vozovku prechádzal mimo vyznačeného prechodu

pre chodcov); okresný súd pri svojom rozhodnutí vôbec nebral do úvahy znalecký posudok znalca V. Y.; okresný súd zamietol návrh obhajoby na doplnenie dokazovania (napr. vykonaním rekonštrukcie), ktorými by bolo možné odstrániť nezrovnalosti; okresný súd nechal do úvahy opitost' poškodeného N. Y., ktorý porušil ustanovenie § 52 ods. 3 Zákona o cestnej premávke (v stave opitosti vošiel na vozovku, keď nedokázal bezpečne ovládať svoje konanie a nebol označený ani reflexnými prvkami); okresný súd sa nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie.

Na základe podaného odvolania preskúmal krajský súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. napadnutý rozsudok ako aj konanie mu predchádzajúce, pričom dospel k právnomu názoru, že odvolanie obžalovaného D. I. nie je dôvodné a toto treba zamietnuť podľa § 319 Tr. por.

Krajský súd už v tejto veci raz konal, keď uznesením sp. zn. 5To/106/2015 z 19.01.2016 zrušil predchádzajúci odsudzujúci rozsudok okresného súdu voči obžalovanému a vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Treba konštatovať, že okresný súd ďalej vo veci postupoval v zmysle označeného zrušujúceho rozhodnutia krajského súdu a doplnil dokazovanie v jeho intenciách.

Treba konštatovať, že okresný súd rozhodol správne, keď na základe viacerých dôkazov (najmä výpovedí svedkov H. H. a I. U. Q., ako aj znaleckých zistení znalca z odboru dopravy V. B. M.) konštatoval, že poškodený N. Y. v rozhodnom čase nevytvoril obžalovanému náhlu prekážku a pri správnej reakcii a vedení motorového vozidla mohol obžalovaný stretu s poškodeným zabrániť.

Aj z doplnku k znaleckému posudku znalca z odboru dopravy V. Y. Y. (ktorého do tejto trestnej veci zapojila obhajoba) zo 16.06.2016 vyplývajú dve alternatívy: v prípade, že obžalovaný nemal povinnosť očakávať neracionálne konanie zo strany poškodeného, technickou príčinou vzniku dopravnej nehody bude výlučne nesprávny spôsob užívania komunikácie chodcom, pričom ak obžalovaný ako vodič mal povinnosť očakávať neracionálne konanie poškodeného N. Y. ako chodca, tak potom príčinou vzniku dopravnej nehody z technického hľadiska boli nasledujúce prvky - nesprávny spôsob používania komunikácie zo strany chodca a nesprávna technika jazdy vodiča (pohybovanie sa vyššou rýchlosťou, ako bola rýchlosť pre daný úsek a dopravnú situáciu primeraná - čo neumožnilo potom nehode zabrániť).

Možno potom tiež konštatovať, že predmetná dopravná nehoda mala dve príčiny - neracionálne konanie značne podnapilého poškodeného N. Y. a nesprávnu reakciu obžalovaného ako vodiča motorového vozidla na tento fakt, keď mal ako vodič povinnosť predvídať možnú kolíziu a prispôbiť svoju reakciu a rýchlosť motorového vozidla týmto skutočnostiam.

Okresný súd teda vykonal všetky relevantné dôkazy potrebné k ustáleniu relevantných skutočností (dokazovanie netreba dopĺňať), tieto náležite vyhodnotil a svoje skutkové zistenia a právnu kvalifikáciu konania obžalovaného náležite vyjadril v odôvodnení napadnutého rozsudku.

Keďže odvolanie nebolo podané v neprospech obžalovaného, neprichádza do úvahy uvažovať o eventuálnom sprísňovaní trestov odňatia slobody a zákazu činnosti, ktoré mu boli uložené.

Na druhej strane neboli zistené ani dôvody pre zmierňovanie uložených trestov, keď pre uloženie trestu zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel vo výmere 2 rokov nasvedčuje okrem iného aj skutočnosť, že v evidenčnej karte vodiča má obžalovaný 15 záznamov za rôzne priestupky na úseku cestnej dopravy.

Keďže správny je aj výrok v rozsudku okresného súdu o odkázaní poškodených strán s ich nárokmi na náhradu škody na civilný proces, celkove bol napadnutý rozsudok okresného súdu považovaný za správny a zákonný, odvolanie obžalovaného D. Macove za nedôvodné a ako také bolo preto zamietnuté podľa § 319 Tr. por.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.